

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง ใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาชารณสมบัติของ แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ **จังหวัดสง**ขลา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครอง ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๔ และมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่ง ประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรค เกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจิ้นไว้ ดังต่อไปนี้

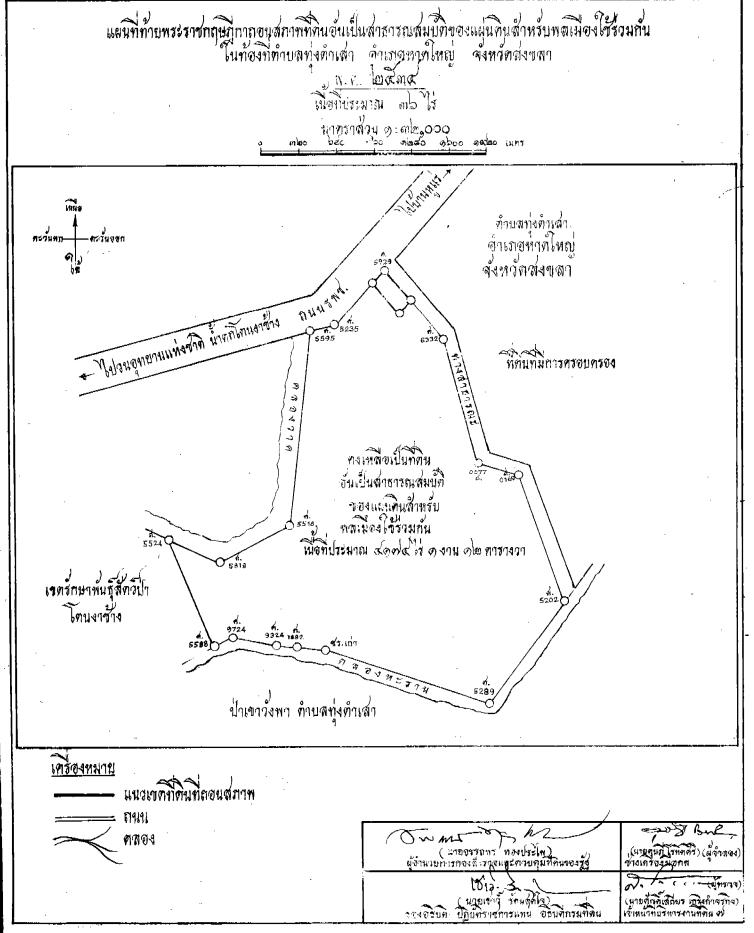
มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาลอน สภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา 🖢 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาชารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๔,๒๑๐ ไร่ ๑ งาน ๑๒ ตารางวา บางส่วน โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๓๖ ไร่ ในท้องที่ตำบลทุ่ง ตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย พระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ อานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากที่ดิน สาธารณประโยชน์ทุ่งตำเสา ในท้องที่ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๔,๒๑๐ ไร่ ๑ งาน ๑๒ ตารางวา และทางราชการได้ สงวนหวงห้ามไว้สำหรับให้พลเมืองใช้ร่วมกันเป็นที่เลี้ยงสัตว์ กับได้ขึ้นทะเบียนเป็น ที่สาธารณประโยชน์เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๒ โดยมีหนังสือสำคัญ สำหรับที่หลวงเลขที่ ๑๖๔๕๕ ปัจจุบันปรากฏว่า พลเมืองได้เลิณใช้ประโยชน์ใน ที่ดินดังกล่าวบางส่วน เนื้อที่ประมาณ ๑๖ ไร่ สมควรถอนสภาพที่ดินดังกล่าว จากการเป็นสาชารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อมอบหมาย ให้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนรักเมือง ไทย ๖ (บ้านโตนงาช้าง) จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้